

Sygn. akt V KK 476/18

POSTANOWIENIE

Dnia 28 listopada 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Małarski

na posiedzeniu bez udziału stron (art. 535 § 3 k.p.k.),

po rozpoznaniu w dniu 14 listopada 2018 r.,

sprawy **M.W.**

skazanego z art. 244 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w S.

z dnia 9 kwietnia 2018r., sygn. akt IV Ka [...] /17,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego [...] w S. VII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w P.

z dnia 21 sierpnia 2017r., sygn. akt VII K [...] /16,

p o s t a n o w i ł:

1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;

2. obciążyć skazanego kosztami sądowymi za postępowanie kasacyjne.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w S., wyrokiem z 9 kwietnia 2018r., utrzymał w mocy zaskarżony apelacją obrońcy wyrok Sądu Rejonowego [...] w S. z 21 sierpnia 2017r. skazujący M.W. za popełnienie w dniu 14 czerwca 2016r. czynu z art. 244 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Kasację od powyższego prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego wniósł obrońca skazanego, domagając się uchylenia zaskarżonego wyroku i utrzymania nim w mocy wyroku Sądu Rejonowego oraz umorzenia postępowania ze względu na wystąpienie bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k.

polegającej na wydaniu wyroku skazującego, pomimo że postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone.

W odpowiedzi na kasację prokurator Prokuratury Rejonowej [...] w S. wniósł o oddalenie jej jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja obrońcy skazanego okazała się oczywiście bezzasadna.

Lektura akt sprawy nie wykazała wskazanej w nadzwyczajnym środku zaskarżenia bezwzględnej przyczyny odwoławczej, o której mowa w art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k., co implikowało stwierdzenie, że postępowanie nie podlegało umorzeniu w świetle art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k.

Tytułem wstępu należało wskazać, że przedmiotem postępowania było zdarzenie z 14 czerwca 2016r. polegające na tym, że w K. na autostradzie A6 M.W. kierował samochodem pomimo zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych obowiązującego od 12 lipca 2011r. do 12 lipca 2017r., który został orzeczony wyrokiem Sądu Rejonowego w W. z 16 listopada 2010r. Czyn ten stanowił kontynuację prowadzenia pojazdu bez uprawnień na terytorium Niemiec (takie zachowanie odpowiada znamionom wykroczenia z art. 94 § 1 k.w.), za co niemiecki Sąd w P., nakazem karnym z 10 stycznia 2017r., ukarał M.W. grzywną w ilości 40 stawek dziennych, każda w wysokości 20 euro.

Przedmiotem postępowania w obu sprawach był bez wątpienia ten sam czyn przypisany M.W. To właśnie skłoniło obrońcę do zainicjowania postępowania kasacyjnego i zaprezentowania stanowiska, że w sprawie wystąpiła negatywna przesłanka procesowa z art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. Rozważania ukierunkowane skargą kasacyjną należało rozpocząć od uważnej analizy tego przepisu, który stanowi, że nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, gdy postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone albo wcześniej wszczęte toczy się. Unormowanie to odnosi się tylko i wyłącznie do postępowania karnego, którym - co oczywiste - nie jest postępowanie wykroczeniowe, jako że nie rozstrzyga o odpowiedzialności karnej za popełnienie przestępstwa. Pozwoliło to na konkluzję, że skoro przedmiotem niniejszej sprawy był występpek osądzony w trybie procedury karnej, a niemieckim nakazem karnym zakończono postępowanie wykroczeniowe, to żądanie umorzenia postępowania

zawarte w kasacji nie mogło odnieść oczekiwanego przez stronę skutku. Postępowanie zakończone wyrokiem nakazowym nie spowodowało wszak stanu rzeczy osądzonej, w rozumieniu art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k., i nie mogło doprowadzić do wyeliminowania z obrotu prawnego zaskarżonego wyroku i utrzymanego nim w mocy wyroku Sądu Rejonowego. Kwestia będąca przedmiotem kasacji nie budziła dotychczas rozbieżności w podobnych sprawach, znajdując oparcie w ugruntowanym orzecnictwie Sądu Najwyższego (zob. wyrok SN z 18 listopada 2018r., V KK 189/15; wyrok SN z 18 maja 2017r., IV KK 447/16; postanowienie SN z 20 grudnia 2016r., II KK 366/16).

W podsumowaniu przedstawionych wyżej rozważań, uogólniając całe zagadnienie, wolno stwierdzić: wcześniejsze zakończenie na terenie obcego państwa postępowania dotyczącego realizacji normy materialnej odpowiadającej znamionom wykroczenia w rozumieniu polskiego prawa, choćby co do tego samego czynu tej samej osoby, również nie stanowi ujemnej przesłanki procesowej w postaci powagi rzeczy osądzonej, o której mowa w art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k.

Mając na uwadze powyższe Sąd Najwyższy orzekł jak w dyspozytywnej części postanowienia, rozstrzygając o kosztach za postępowanie kasacyjne na podstawie art. 636 § 1 k.p.k.